

İçel Dergisi

<http://publish.mersin.edu.tr/index.php/icel>

e-ISSN: 2791-8599

Silifke İlçesinde yıkılmayan Türbe ve Ziyaret efsanelerinde Veli Kültü

Eminenur Dal

¹Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Mersin, Türkiye
eminenurdal321@gmail.com

Kaynak Göster: Dal, E. (2022). Silifke İlçesinde yıkılmayan türbe ve ziyaret efsanelerinde Veli kültürü. İçel Dergisi, 2(1), 27-33

Anahtar Kelimeler

Ziyaret ve Türbe
Veli Kültü
Efsane
Silifke

Araştırma Makalesi

Geliş: 10.12.2021
Kabul: 15.01.2022
Online: 15.06.2022

Öz

Tarihin hemen her devrinde çeşitli uygarlıklara ev sahipliği yapmış olan Mersin ilinin Silifke ilçesinde çeşitli kültür, inanç, uygulama ve pratiklerin olduğu görülmektedir. Bu çeşitli inanç ve uygulamalar çerçevesinde toplumun kutsal olarak kabul ettiği mekânlar mevcuttur. Bu mekânlar içerisinde karşımıza türbe ve ziyaret yerleri çıkmaktadır. Türbe ve ziyaret yerlerinin kutsal kabul edilmesinin altında kült olarak kabul gören veliler bulunur. Kutsal kabul edilen türbe ve ziyaret yerleri veli kültürü ile bütünleştiğinde halk arasında efsaneleşen anlatılar meydana gelmektedir. İşte bu anlatılar gerek toplumun güncel sosyal paylaşımları ile gerekse korku, huzur, mutluluk, istek gibi psikolojik-ruhsal çözümlenmeleri doğrultusunda kültürel değer bütünlüğü oluşturarak nesillere aktarımı sağlanmaktadır. Bu çalışma Silifke ilçesinde bulunan türbe ve ziyaret yerlerinin veli kültürü bağlamında yıkılmama efsanelerini araştırarak halkın karşılaştığı efsaneleşen olguların özünün araştırılması ile oluşturulmuştur.

The cult of the Guardian in the legends of the Mausoleum and visitation that were not destroyed in the Silifke District

Keywords

Visit and Shrine
Parent Cult
Legend
Silifke

Research Article

Received: 10.12.2021
Accepted: 15.01.2022
Online: 15.06.2022

Abstract

It is seen that there are various cultures, beliefs, practices and practices in Silifke district of Mersin Province, which has been home to various civilizations at almost every period of history. Within the framework of these various beliefs and practices, there are places that the society considers sacred. There are shrines and visiting places in these places. Under the sanctity of shrines and places of visit are parents who are considered cultists. Narratives that become legendary among the people occur when the shrines and places dec visit that are considered sacred are integrated with the cult of parents. These narratives are transmitted to generations by creating a cultural value integrity both with the current social shares of society and in accordance with psychological and spiritual solutions such as fear, peace, happiness, desire. This study was created by investigating the legends of the inability to demolish shrines and visiting places located in the Silifke district in the context of the cult of parents and investigating the essence of the mythicized phenomena encountered by the people.

1. Giriş

Geçmişten günümüze kadar tarihin her döneminde insanlar, yaşamları boyunca inanç, ibadet, din kavramlarıyla özdeşleşerek arayış içerisinde bulunmuştur. Bu arayışın getirisi olarak kutsal mekânlar ve halk anlatılarının yanı sıra kültürel değerler ön plana çıkararak birlik ve beraberlik de meydana gelir. Halkın istek, düşünce ve beklentileri aynı zamanda korku, umut ve mutluluk kavramları şekline dönüşerek halk anlatıları ve efsanelerde bir nevi vücut bularak dilden dile dolanır. Bu bazen gerçek bir halk anlatısı bazen de gerçeğe yakın kabul edilen efsane türüne dönüşür. Dönüşüm insanın öz olarak kabul ettiği inançtan kaynaklanmaktadır. Halk inançları söz ile ifade edildiğinde halk anlatıları ortaya çıkar. Bu anlatılar, bir toplumun geçmişini, yazılı olmayan –sosyal– normlarını (örf, âdet, gelenek, görenek, ahlak ve görgü kuralları gibi) ve o toplum ile ilgili daha birçok bilgiyi bugüne ve geleceğe taşır. Halk anlatıları sayesinde toplumsal kimlikler oluşur, değerler güçlenir ve toplumun kendine özgü özellikleri belirgin hâle gelir [1]

Halkın sözlü gelenek üzerinden anlatılarını efsaneler oluşturur. Efsane kavramını Ali Berat Alptekin; “Dini, inandırıcı, kısa, nesir şeklindeki halk anlatımlarıdır” ifadesiyle tanımlar [2]. Efsaneler, genellikle olağanüstü varlık ve olayları konu edinir. Daha açık bir ifade ile halk dininin ve halk inançlarının yansıtıldığı türlerin en başında gelen efsaneler, nesiller arası kültür aktarımını sağlayan, geçmişten bugüne ilişki kuran, kültürel olgunun anlaşılmasını sağlayan edebî yaratımlardır [3]. Efsanenin işlevi, kutsalla olan bağı ve mekân bağlamını açıklamak için Bilge Seyidoğlu: “Efsaneler, etrafında beliren yerlere anlam kazandırır. Tarihi gerçekliğin ardında halkın gerçek ve kutsal olarak belli bir mekân çevresinde efsane yaratması, o yerle birliktelik sağlaması manasına gelir. İnsanlar o mekânları kendilerinden bir parça olarak görüp sahiplenirler” [4] şeklinde açıklar. Bu bağlamda inanç ve efsane ayrımına gitmek yerinde olacaktır. Linda Dégh, halk inancı ve efsane arasındaki bağlantıyı şu şekilde açıklar: “Efsanenin doğal varoluşunda, sözde yerel veya inanç efsanesi, yaşayan halk inancının diğer tezahürleri ile birlikte iç içe, kopmaz hâldedir [5].” Bu kopmaz hâl insanların inanç yapısında öz olarak sürekli şekilde korunur. Ve zaman içerisinde süreklilik ve devinim sağlayarak şekil alır.

Dinî, tarihî ya da bu türlere benzer olarak kabul edilen kişiler üzerine söylenmiş efsaneler Türk efsaneleri içerisinde ehemmiyetli bir yere sahiptir. Efsaneler genel bazda dinî olaylar, dinî kişiler ve bunlara bağlı mekânlar üzerine anlatılmaktadır. Efsanelerde yer alan dinî nitelikteki kişiler ve dinî olayların kahramanları “veli”, “evliya”, “derviş”, “Allah dostu bir zât” olarak adlandırılmaktadır [6]. Bu kahramanları insanların bir şekilde nitelendirmek istemelerini Aslı Ağcalar şu şekilde açıklar: Bireyler, arzu ve ihtiyaçlarının gerçekleşmesi imkânsızlığı ve umutsuzluğu karşısında ya büyüleyici ya da kutsal bildikleri varlıklara yaklaşarak ihtiyaçlarının karşılık bulması ve kaderlerini değiştirmeye uğraşırlar. İşte bireylerin, kendisine yardım ve faydasının olacağına inandıkları varlıklardan biri de yatırlardır. Yatırlar tanrı katında yüksek hatırlarının kırılmayacağına inanılan ve bir dilek kapısı olarak düşünülen, kült halini almış velilerdir [7].

Kült, genel bağlamda kutsal ve yüce olarak kabul edilen varlıklara karşılık gösterilen saygı [8] şeklinde tanımlanmıştır. Atalar kültü ise tarihte yaşamış olan Türk topluluklarının inancı doğrultusunda olan ve İslamiyet’in kabulü ile yeni inanç doğrultusunda şekillenerek varlığını sürdüren bir olgudur. Atalar kültü, İslamiyet’in kabulünden sonra ortaya çıktığı kabul edilen veli kültürünün kaynağıdır. Veli kültürünü Mehmet Eröz: “Halkın yatırlara giderek buralarda niyaz etmesi, şifa istemesi, dua etmesi, “Allah’ın sevgili kulları olan, Allah’a sözü ile nazı geçebilen evliyanın yardımını dilemek” şeklinde anlatılmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda bir açıklama eski inançlarda ilişkisi bulunan uygulamaları İslâmî kurallara uygun hâle getirmektedir. Bu kutsal kabul edilen yatırlara giderek dua eden insanlar, elbette Allah’a dua ederler; ancak kendi gözlemlerimize göre, öncelik olarak yatıra yönelik olarak dua ederler. Onun ruhundan beklenti umarlar” [9] şeklinde açıklar. Velinin sahip olduğu toplumun dinî, ahlaki ve sosyal değerlerinin temsilcisi olduğu kabul edilir [10].

Halk arasında veli, eren, ermiş, evliya gibi adlar verilen kişilerin, Allah’ın sevgili kulları olduklarına ve bu bağlamda kendilerine bazı olağanüstülükler bahşedildiği kabul görmektedir. Velinin yaşamı sırasında gösterdiği keramet ve üstün vasıflar, onun ölümü ile beraber güçlenmiş, adı etrafında oluşturulan türlü efsanelerle inandırıcılık özelliğini daha da arttırmış, bu bağlamda da velinin mezar ya da türbesi de kutsallaştırılmıştır. Günümüze bakıldığında yatır veya türbelere karşı korku ile karışık saygı duyma ve bu kutsal mekânları ziyaret etme oldukça yaygın şekilde devam etmektedir [11]. Ziyaret ve türbelere giden insanlar bazı pratik ve uygulamaları bu kutsal mekânlarda gerçekleştirirler. Söz gelimi hastalıklarına şifa bulmak, sıkıntılarını kurtulmak, başarı elde etmek, istek ve arzularının gerçekleşmesine yardımcı olacağına inanarak kurban, adak kesmek ya da sözünü vermek gibi birçok durum ve olgu çerçevesinde davranış gerçekleştirirler. Bu davranışların tezat haline dönmesi durumunda yani türbe ve ziyaret yerlerine karşı saygısız davranış, zarar verici, yıkıcı tutumların yapılması durumunda ise ziyaret ve türbede yattığına/ bulunduğuna inanılan velinin cezalandırıcı/ engelleyici olgular sergilediği söylenmektedir.

Sözü edilen inanç ve efsanelerin beraberinde getirisi olan pratik ve uygulamalara Mersin’ in Silifke ilçesinde de görülmektedir. Silifke ilçesi gerek geçmişten günümüze çeşitli uygarlıklara ev sahipliği yaptığı, gerekse bu uygarlıkların farklı kültür değer ve gelenek göreneklerini, anlatılarını, inanç ve pratiklerini koruyarak zengin bir yerleşim yeri hâlini aldığı görülmektedir. Bu bağlamda, çalışmanın kapsamı Silifke ilçesinde bulunan Sadık Dede Türbesi, Garip Dede Türbesi, Cılbayır Ziyareti, Akcamî Ziyareti ve Erenler Ziyareti derleme ve etnografik

fotoğraflama tekniği ile ele alınarak Silifke ilçesindeki türbe ve ziyaret yerlerinin efsanelerinin halkın muhayyelindeki durumu incelenmiştir.

2. Yıkılmayan Ziyaret Ve Türbe Efsanelerinde Veli Kültü: Silifke Örneği

2.1. Sadık Dede Türbesi

Sadık Dede Türbesi, Mersin ilinin Silifke ilçesi Toros Mahallesi sınırları içindedir. Ahmet Necati Hancıoğlu İlköğretim Okulu'nun güney tarafında kalmaktadır. Sadık Dede Türbesi'nin bulunduğu yer bir yamacın yüzüdür. Etrafı çitle örülü şekildedir ve yakınında yerleşim, bina gibi herhangi bir yapı bulunmamaktadır. Türbenin tepe kısmında betondan yapılmış bir şadırvan vardır. Etrafında belediye tarafından dikilmiş süs bitkileri ve söğüt ağacının yanı sıra çeşitli ağaçlar bulunur, ağaçlara bakıldığında bezlerin bağlandığı görülür. Türbe içerisinde dört adet mezar bulunmaktadır: İki büyük, iki küçük. Mezarlardan birinin Sadık Dede'ye bir diğersinin eşine ve diğer ikisinin de çocuklarına ait olduğu düşünülmektedir. Sadık Dede'ye ait olan mezarın üzerindeki açık noktada mum yakıldığı da görülmektedir [12]. Sadık Dede'nin kim olduğu hakkında herhangi bir bilgi yoktur. Daha önceleri türbenin sadece mezar şeklinde olduğu, yol yapımında kullanılmak üzere toprak alma işleminde bulunan iş makinelerinin mezar yanına ulaştığında sürekli olarak arızalandığı, bir defasında iş makinesinin motor kısmının patladığına birebir şahit olduğunu söyleyen kaynak kişimiz bu olaylar neticesinde mezarın türbeye dönüştürüldüğünü aktarmıştır [13].

Şekil 1. Sadık Dede Türbesi / Silifke

2.2. Garip Dede Türbesi

Garip Dede Türbesi, Silifke ilçesi Saray Mahallesi'nde polis karakolu karşısındaki sokakta bulunmaktadır. İki sokağın kesiştiği orta noktada kalan türbe başında bir adet ağaç mevcuttur. Garip Dede'nin âkıbeti hakkında herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Türbe başında daha öncede bir ağaç bulunduğu, mahalleden birisi tarafından o ağacın kesildiği, aynı zamanda türbe kenarında bulunan demir korumasını da kaldırmış olan kişinin üç gün içinde felç geçirerek ardından öldüğü bundan dolayı da kimsenin türbeye dokunamadığı söylenmektedir [14].

Şekil 2. Garip Dede Türbesi / Silifke

2.3. Cılbayır Ziyareti

Cılbayır Ziyareti, Silifke'nin Cılbayır köyü şimdilerde mahalle olarak bilinen mevkide orman içerisinde bulunmaktadır. Burada bulunduğu inanılan veli hakkında bilgi yoktur. Kaynak kişinin çalışması sırasında, çalışma arkadaşları ile birlikte şahit olduğu olay ise şöyledir: "Orman dairesi adına damga yapılan ağaçların kesimini yaptığımız sırada tam velinin bulunduğu noktada olan ağaca gelince kesim motoru çalışmadı. Arkadaşlarım sırayla kesim motorunu çalıştırmayı denediler. Birisi geri doğru gitti. Kesim motoru tam o anda çalıştı. Arkadaşım motoru çalıştırarak aynı ağacın başına velinin bulunduğu yere vardı. Ağacı kesti ancak ağaç ters dönüp tepesinin üzerine dikildi. Aynı anda kesim motoru parçalara ayrıldı. İnanır mısınız bilmem ama motorun kalın zinciri parça pinçik oldu. Şefimiz olayı görünce velinin izni yok düşüncesiyle o noktanın kesimini durdurdu [15]."

Şekil 3. Cılbayır Ziyareti / Silifke

2.4. Akcami Ziyareti

Akcami Ziyareti, Silifke ilçesinin Işıklı Mahallesi merkezinde bulunmaktadır. Hemen yanında mahallenin mezarlığı yer almaktadır. Eski bir cami içerisinde bulunan ziyaret yeri, daha önceleri kimsesizler mezarlığı olarak bilinmektedir. Cami şeklini ve adını daha sonradan almıştır. Büyüklerden duyduğu kadarıyla, caminin içerisinde bulunan merteklerin (*Yapıda kullanılan dört köşe veya yuvarlak, kalınca ağaç*) [16] hırsızlar tarafından çalındığı ancak merteklerin geri geldiği, birkaç deneme sonucunda aynı durum oluşunca gerçekten merteklerin bulunduğu noktada ermişin yattığı yer olduğuna iyicene inanıyor insanlar. Bu olaydan bir süre sonra biriside sütunu yapıda kullanmak için ve odun parçasını yakmak için evine götürüyor. Götürdüğünün gecesi uyuyamadığını, üç harflilerin rahat bırakmadığını söyleyerek geri camiye aldıklarını getirmiştir [17].

Caminin günlük ibadet işleminin artık olmadığını söyleyen kaynak kişi, ziyarete sadece dua etmek için değil koyun, keçi gibi hayvancılık işi ile ilgilenenlerin doğum zamanlarına müteakip ziyarete hayvanlarının yularları ile gelerek bereket ve çoğalma için dileklerde bulduklarını, tarımsal faaliyetlerle uğraşanların havanın kurak gittiği dönemlerde burada yağmur için dua ettiklerini belirtir. Aynı zamanda ziyaretin hemen yan tarafında bulunan mezarlıktan dolayı bayram ve dini günlerde yakınları için gelenlerin ziyaret yerinde bulduklarına inandıkları ermişin koruması ve yardımı için çeşitli dilek, dua ve hayır adaklarında bulduklarını söyler [18].

Şekil 4. Akcami Ziyareti / Silifke

2.5. Erenler Ziyareti

Erenler Ziyareti, [19] Silifke ilçesinin batı tarafında, Silifke Şehir mezarlığının üst kısmında bulunmaktadır. Ziyaretin âkıbeti hakkında herhangi bir bilgi yoktur. Ziyaretin tepenin en yüksek noktasında bulunmaktadır. Kaynak kişinin çocukluğundan duyduğu kadarıyla, ziyaret yeri olarak gördükleri mevkide hece taşı olarak gördükleri büyükçe taşların Silifke Kalesi'nin yapımında kullanılmak üzere oradan alınarak kaleye götürüldüğü ancak her defasında o taşların götürüldükleri günün sabahına geri aynı mevkiine bir şekilde geldiği, bu olaydan sonra buranın "Erenler" olarak adlandırıldığını aktarmıştır. Aynı zamanda burada Hıdrellez zamanında dileklerin dilendiği, kurbanların ve adakların kesildiğini söyler. Özellikle burada dilek dileyen kişi evine dönerken erenlerin yattığı yer- mezar olarak gördükleri noktadan üç taş alıp gider ve o taşlar kaybolursa (ziyaret yerine geri geldiği inancı hâkimdir) dileğin gerçekleşeceği anlamını taşıdığını ifade eder. Özellikle hıdrellez zamanında insanların bu tepede erken saatlerden başlayarak karanlık bastırınca kadar ayrılmadıklarını söyleyen kaynak kişi, yıl içerisinde de genellikle çocuğu olmayan insanların ziyarete gelerek, dileklerini dileyip hemen ziyaretin baş ucunda bulunan ağaçlara kendilerine ait bez, yazma ya da çarşaf benzeri örtüler bağladıklarını ifade eder. Kendi dileğinin de gerçekleştiğini, gerçekleşmesi için önemli olan noktanın ise gönülden inanarak, isteyerek ve umutla bu ziyaret yerine gelmeleri gerektiğini belirtir [20].

Şekil 5. Erenler Ziyareti / Silifke

3. Sonuç

Halk inançları doğrultusunda kutsal mekân olarak kabul ettikleri türbe ve ziyaret yerlerini özümseyerek, bu mekânlarda birlik, beraberlik, toplumsal uzlaşım, paylaşım ve sosyal değerler çerçevesinde etkileşimde bulunurlar. Kültürler, değerler sistemini ve bu değerler sistemi ile uzlaşan ve örtüşen davranış biçimlerini, içlerinde gizlemektedir. Yıkılmayan türbe efsanelerinde yer alan "veli kültü" de değerler sistemi ile ilişkili bu güçlü sembolik eylem biçimlerinden ilk akla gelenlerdendir. Veli kültü kültürel, dinî ve sosyo-psikolojik faktörlere ve nedenlere bağlı olarak çeşitli amaç ve usullere bürünerek bir fenomen hâlini almış ve toplumsal gerçekliğimiz içinde yerini almıştır [6]. Bu bağlamda inandıkları kutsalı yani veli kültürüne, efsaneleştirerek kültürel değer ve olguların bir sonraki nesil için aktarımını gerçekleştirmiş olurlar.

Halkın türbe ve ziyaret yerlerine kutsal kabul ederek yükledikleri anlam ve sosyal bakış açısı eğitim durumu, yaşı, sosyal hayatı, inancı, öz olarak kabul ettiği durum ve olgular gibi çeşitli sebeplerden dolayı farklılık göstermektedir. Türbe ve ziyaret yerlerinin, bireylerin kendi öz ve inançları doğrultusunda pratik ve uygulamaların tamamen gönüllülük esasına dayalı olarak toplumsal ilgi, beklenti ve olgulara bağlı oluşan farkındalık durumları günümüzde de devamlılığını sağlamaktadır. Çalışma doğrultusunda Silifke ilçesi sınırları içinde bulunan yirmi adet ziyaret yeri ve türbe belirlenmiş, bu türbe ve ziyaret yerleri içinde belirleyici olan yıkılmama/ yıkılmama durumlarına, veli kültürünün oluşumuna ve efsaneleşme olgusuna uygun şekilde kaynak kişilerle görüşülmüştür. Saptanan bulgular neticesinde belirlenen türbe ve ziyaret yerleri sahanın el verdiği imkânlar doğrultusunda etnografik fotoğraflama yöntemi kullanılarak çalışmaya eklenmiştir. Bu bağlamda Silifke ilçesinde bulunan "Sadık Dede Türbesi", "Garip Dede Türbesi", "Cılbayır Ziyareti", "Akcamı Ziyareti" ve "Erenler Ziyareti" örneklerinde görüldüğü üzere kutsal olarak kabul edilen türbe ve ziyaret yerlerinin toplumun inanç, istek, düşünce yapılarında önemli bir konumda olduğu görülür. Aksi halde türbe ve ziyaret yerlerinin kaldırılma, dokunma ya da değiştirme durumlarının söz konusu olduğunda veli tarafından herhangi bir şekilde engelleneceği anlatılan efsane örneklerinde görülmektedir. Bu sayede hem halk tarafından hem de veli kültürünün kendi kendini korumaya alabildiği açıktır.

ÇATIŞMA BEYANI

Herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

KAYNAKÇA

1. Uluşık, Y. P. (2017). Anadolu Halk İnançları ve Efsanelerinde Kaya/Taş Kültü: Analı Kızlı Kaya Örneği. M. K. Emine Gürsoy Naskali içinde, *Kültürümüzde Taş* (s. 201). İstanbul: Dergâh Yayınları.
2. Alptekin, A. B. (2014). *Efsane ve Motifleri Üzerine*. Ankara: Akçağ Yayınları.
3. Çobanoğlu, Ö. (2003). *Türk Halk Kültüründe Memoratlar ve Halk İnançları*. Ankara: Akçağ Yayınları.
4. Seyidoğlu, B. (2005). *Erzurum Efsaneleri*. İstanbul: Erzurum Kitaplığı.
5. Patrick B. Mullen akt. Ahmet Tacetdin Hallaç. "Halk İnancı ve Efsane İlişkisi". https://www.folkloredebiyat.org/Makaleler/599754553_Patrick%20B%20Mullen%20-%20Efsane%20ve%20Halk%20c4%b0nanc%4%b1n%4%b1n%20c4%b0li%5%9fkisi%20c3%a7eviri.pdf [Erişim tarihi: 19.01.2022]
6. Gündüz Alptürker, İ. (2015). Amasya Yöresinde Yıkılmayan Türbe Efsanelerinde Veli Kültü. *III. Uluslararası Geçmişten Günümüze Merzifon ve Amasya Yöresi Sempozyumu Bildiri Kitabı* (s. 384-391). Amasya: Edge Akademi.
7. Ağcalar, A. (2009). Silifke Halk Kültürü (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). *Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*.
8. Örnek, S. V. (1971). *Etnoloji Sözlüğü*. Ankara: Ankara Üniversitesi Dil ve TarihCoğrafya Fakültesi Yayınları.
9. Eröz, M. (1992). *Eski Türk Dini ve Alevilik Bektaşilik*. İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları.
10. Ocak, A. Y. (1992). *Türk Halk İnançlarında ve Edebiyatında Evliya Menkabeleri*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
11. Coşkun, N. Ç. (2013). Yatır ve Ziyaretlerin Halk Kültüründeki Rolü Bağlamında Mersin'deki Muğdat Dede Türbesinin İncelenmesi. *Turkish Studies-International Periodical For The Languages Literature and History of Turkish or Turkic*, 1205-1219.
12. Sadık Dede Türbesi, 15 Mart 2020, <http://www.evliyalar.net/sadik-dede-turbesi/>, [Erişim Tarihi: 12.01.2022].
13. K.K.: Recep Karakuş, 1958 doğumlu, evli, esnaf, ilköğretim mezunu, Silifke/Mersin.
14. K.K.: Cennet Tömbül, 1973 doğumlu, evli, ev hanımı, lise mezunu, Silifke/Mersin.
15. K.K.: Servettin Çelik, 1973 doğumlu, evli, şoför, ilköğretim mezunu, Silifke/ Mersin.
16. *Türkçe Sözlük*. (2011). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

17. K.K.: Nidamiray Işık, 1995 doğumlu, evli, öğretmen, üniversite mezunu, Silifke/ Mersin.
18. K.K.: Ayşe Soykan, 1940 doğumlu, evli, ev hanımı, okuma-yazma bilmiyor, Silifke/ Mersin.
19. Coşkun, N. Ç. (2017). Kültürel Mekanların Kültür Turizmi Kapsamında Kullanılması: Silifke'deki Huriler Tepesi Örneği. *Yeniceli Aşık Sıdkı Baba ve Popülerlik Çerçevesinde Kültür-Sanat Sempozyumu Bildirileri* (s. 671-687). Mersin: Mersin Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları-18.
20. K.K.: Hayriye Çelik, 1982 doğumlu, evli, ev hanımı, ilköğretim mezunu, Silifke/ Mersin.